

Jacob Seljestad Record B-17

(Mitt namn er) Jacob T. Seljestad, født den 22de februar 1866 i Odda, Hardanger. Kåxx Kå va dø du vilde ha nekst?

(Livet der heime) Ja, dø mē kalla heime var oppi nærsta bygd som fanst i Hardanger. Søljestad var siste garen oppi Hardanger so gjeid omrent øve te Røldal, forstått du, og dør var vinteren såkkakker syv månar eller seks å en hall mån i året, sa kalt var da. og dør va eg unnfodde me snøskavlen så var op te en tyve fot høg om vinteren, skarlar so bles i sammen forstår du. så når me sku ut i skogen så måtte me sit på ski, me kunne ikkje gå for det var så mye snø atte me måtte gå på ski og når me sku gå skulen så måtte me ha skis standande oppme døræ og hvis det snødde um natt så kunne me ikkje kåmma te skulen på neste dagen for snøen var så dyd at me kunde ikkje gå. ja ja, så ble dø så langt då atter når æ kam i konfirmasjonsalderen at æg sku gå te præsten, så måtte æ travå to nærske mil, da blå fjorten engelske mil da, ser du, så æ måtte gå på ski å så på sjeiser over vadnet, å så blei æ konfirmert då ser du, æg hadde gått får præsten i eit års ti å så blei æ konfirmert i attenhundra min å åttef, da va i akkurat juli men æ kann ikkje seia datoén, å så va æg ut å arbeidde iblandt

ærik falk då, før far var ein fattig man, han hadde ein store gård, men oppi fjedle ærik du så va dør ikkje stort å mœika dør eller få dør, uta da han hadde kryttør, kuer, so me mœika oppi fjedle, istzlen so sai kaðla. Da gur álrait? Ja ja, når æg va konfirmerte då, så hadde æg ein så va gossva min, så ærik kalla på hardanger, han va gossva min å kjeringa hans ho va godmor mi å dør va æg fyrste sumaren æg va ute å arbeide då var eg fjorten år gammal å dør fekk æg åtta kronor får da, da blei omrent to dalar før næile æ sommaren. E detta gatt nåkk?

Ja ja, så balte æg å va ute å va ~~ha~~^æima já far å meika --
me va sju syskjæn veit du, ~~ix~~ dæ ska ~~xx~~^æ te oppi fjelle
dæ, fyr kle å allting. ~~æ~~ Ja, når æ blæf så gammal då at æg
hadde fått såpassa vet at æg tenkte ~~xxx~~ ~~æ~~ mätte ut á meka
inkvanstass

~~xxx~~ ~~xx~~ leven^g min ~~einkorsta~~--ja æ sku kje sakt meka, men
æ får nå ~~xx~~ ve så, så tænkt æg då.

~~xx~~ at æg får ræisa te amerika, å så hadde æg jænta mi då,
veit du, kjærings^æ mi, hær, å då va me färlåva å va kje ~~xx~~ ein
~~mainoon~~ ^{to å} gutunje/på ~~xx~~ tyve år ~~æ~~ ho va ~~xx~~ ~~xx~~ tyve år,

å så hadde me injen værdens ting, å så sa ho, me reise te Ameri-
ka me. å så ræiste me begge to. / me fekk tikketifræ li,

illinois, ifrå ~~æ~~in så ~~æ~~gitte johans tysseland, fekk æg tikketen
min ifrå, ifrå amerika, å når me ^{reiste} ifrå ~~æ~~ime mitt i har-
danger, dæ var den einåtyvende april, atten hundra sju å åtteti.

å så kom me te stavanger, dæ var den femåtyvende, syvåtyvende
aprill å så kår me te hambårg i tyskland -- la me no sjå -- ~~æ~~ eq ~~æ~~
men dærifræ reiste me te Bremen, i Tyskland å dær va me i fira

dæ, båten sku ~~æ~~kkje gå nettop akkurat ^{så} kom me te Bremer-
havn å så sku me ^{opp} i den store båten ~~æ~~ver Atlanter-
have, ~~æ~~it du, å så va n så langt utpå fjoren ^{sa} han kunne ikkje
gå ðp te landet ~~æ~~ da var fár grunt, dæ va ikkje vatten nák
so me måtte ta ^{noko} ^{småf} kommikkem ~~æ~~kkem båtar ut te den store båten ~~æ~~ sku

ta åss ~~æ~~ver atlanterhavet ^æ den va så høg at me måtte ^{te} ^æ noko

h stija te ~~æ~~ gå opp ^{op} på den store båten å kårma inn. ~~æ~~kkem
å når me hadde læsst opp så va me atten hundra mainnisje obbord.

å så va me nitten døger i atlanterhave. å så kår me te baltimør
dan nittande mai

dan nitten^æ mai atten hundra a syv å åtteti, å sa lāpg me obbord
i dampen ^æ nattæ å så jekk me te chicago ^æ næste dag

å så kår me te li, illinoi^s, den enåtyvende mai, dæ va ein son-

dag på ittemiddagen å då sto me på platformæ dær å då va me
 så fattige me kunne ikkje snakka, å so va me sjyldige syv å atteti
 dalar. ~~X~~ dæ fartald æ præsten vår eingång -- ja dæ dæ samma me
 hann er kje hær meir,
 namne has no, han var ein snilde mann, men han sa han var så
 dårle stelte sa h, han va sjyldige på reisa si yve ifrao skulane,
 han var så my já meg den mannen, å så sa eg ha eg evnane dine
 å den sangstemme såm du har så tak klæene mina av meg å gå ut,
 eg veit eg sku gå ijønno værden. ja ja, så sa æg at vil du veta
 kor fattig æg har være i mitt liv, sa æg, ja dæ skuð gätt å veta
 dæ, æ kåm te li illináis æ sa æg, æg va så fattige æg kunne ikkje
 snakka, å så va æg sjyldige syv å atteti dalar, sa æg, har du
 vå så fattige du ~~ikkj~~^{al} noen gång, sa æg? Nei, dæ bita meg ~~akk~~
^{dæ} tu vises sa n.

ain

Å så kåm æg te sørkendebarne mitt dær i illináis å han
 va ein slik ein knipen kar han ville ikkje ha meg dær han ville
 æg skulle gå å så travla æg te rochellæ illinois dæ va fæmten
^{dær}
 mil å så fækk æg arbai på railråden å ein tyskar var basen min
 å då kunn æg kje snakka ængelsk e tål å så fækk eg ein dalar å
 ti sørn dagen å så pikka han op tulsa mine å så gav han meg
 þulsæ, dæ æ pikka å dæ æ krobar, å dæ er dæ å dæ er dæ, å derfær
 så han gamle tyskeren va snilde me meg han å dær arbeid eg te
 om høsten å om høsten då, ja du sku vær her du, -- Goodwin --
 ja om høsten då så ~~xarz~~ blai alle me unge gutane, me vart av-
 lagde dær i rochellæ å så fækk gamlingan arbei um vinteren.
 å så hadde ikkje eg noko pengar å so hadde eg kjerringa mi
 va nett jifte då å så hadde eg trædve dalar snart um hausten
 då så eg hadde å så jekk eg yvæ haile illináis nesten å sku fæ-
 jabb. ja, eg fekk ikkje nân jabb å så va æg to hundre a fæm

å tyve hundre mil frå dær eg skulle væ, dæ va i rochell, illinois, å då jekk eg åtte ein plass så dei meka ein sju just så dei jere hæ i blær næ, eg sku få arbei der. "I got all the men I want, I can't use you, he ~~said~~ said. Så va dæ ei kålmina. å så tenkt eg eg sku gå hit dær. Så jekk eg. Han va skåttlendar den mannen. å så sa eg te han, "kan du je meg jabb," sa eg. Nå, dæ kan æg ikkje. Åg ~~hadde~~ ^{di} my så mye falk hær, eg vait kje ka eg ska jera tå ~~ikkje~~ sa n. "Du ville nå ikkje je meg kunna jabb så eg ~~kunne~~ kåmma heimette, då, sa eg. eg ha alder beef ette eit mål mat sa eg, å alder ha eg ståle ~~moemting~~ sa eg, å vil kan få du je meg jabb så eg kunne kåmma så prisieta eg dæ my, sa æg. æ va därle te snakka ængels å, men eg jore de så gått eg kunna. ja ja, så sa n, du har eit gått fes på deg, sa n, du fär kåmma hera på māndas mårän, detta va på lørdag, å så sa n, du ska ^{sa n} kåmma hera på māndas mårän, så ska eg no je deg jabb så du kjem haim sa n. ja ja Så jekk eg på alevaitaren å så fä så ~~xx~~ sku gå ne fum hundra fot under jora å arbeia i ai kålmina dær. Dæ va nykåmmaren ifrå Sæljestad. Ja ja, eg går nere dær, ~~xx~~ å så sa eg te mannen, basen, at æg ha aldri våre i kålamina, æg na aldri sitt ai kålamina før de her, sa eg ^e ^{enn} ~~korkeixx~~ detta No får du væ snilde å syna meg ~~xxx~~ eg ska jera dæ her så gav han meg tyve fot å så sa han, hær er plassen te deg, tyve fot får du sa n. så var et båggijul Så kåm han mæ nikko, ho var ikkje så hevi sa dei pikkane so mi har hær, ho va mye littare å ha ein hændel fýra fot lang å sa sa n sa n hær ~~bæ~~ ynddar du å så nikka du kåle sa n te du te tyve fot sa n å når du ha gjort dæ sa n så går du opp. Tok ikkje

57.

mæg længe te å ~~þurr~~ mæka den jabben under den kålen dær den
ti. å så når eg var ferdig te å gå upp um mårðan ä kåm ne
så hadde alt dæ kåle básta ne å så låg dæ neri i mange ~~þurr~~. ~~þur~~
kål ~~þurr~~ nee dær. ja, eg var dær i to mána å vel dæ. å sa
hadde eg aldri låge te kjæringa mi ~~fyr~~ då, får eg torde ikkje
seia kor eg va å inkje hadde me penga å leva tå om vinteren.